

Kristianstad 2021-04-12

Dnr A2020/02669

Till

Arbetsmarknadsdepartementet

Från

Intressegruppen för Assistansberättigade (IfA)

Remissvar angående SOU 2020:81

Intressegruppen för Assistansberättigade (IfA) är en ideell nationell organisation för assistansberättigade som bildades 1994. IfA arbetar med påverkansarbete kring den personliga assistansen för att utveckla, bevaka och förbättra den personliga assistansen.

IfA yttrar sig över utredningen endast utifrån områden som kan beröra den personliga assistansen.

Härmed vill IfA framföra följande angående SOU 2020:81 om Genomförande av balansdirektivet – balans mellan arbete och privatliv för föräldrar och anhörigvårdare.

Ställningstagande

IfA har tagit del av utredningen och har inga synpunkter angående lagförslagen.

IfA vill emellertid framföra följande synpunkter som relaterar till den personliga assistansen.

Den personliga assistansen

Balans mellan privatliv och arbetsliv är ett välkänt område när det gäller den personliga assistansen, i den mening att det för vissa personer kan vara svårt att få en bra balans mellan arbetet och det extra arbetet som en del människor förväntas uträffa när det gäller att tillgodose en anhörigs hjälpbefov/assistansbehov. De lagförändringar som utredningen föreslår berör inte den personliga assistansen direkt, men de kan gränsa till den personliga assistansen. Vi vill särskilt understryka att personlig assistans inte är en vårdinsats utan handlar om service och vi ser inte personliga assistenter som ”anhörigvårdare”.

Det är i sammanhanget viktigt att den personliga assistansen står i bra samklang med andra insatser och sk “förmåner” som gränsar till den personliga assistansen. Det förekommer att anhöriga förväntas ta ett stort ansvar för att tillgodose assistansanvändarens behov utan att det ersätts som personlig assistans. Många personer har fått den personliga assistansen in dragen eller ned dragen, utan att behovet har minskat, vilket innebär att någon behöver tillgodose hjälpbefovet och det faller ofta på en anhörig. Den anhöriga kan uppleva att hen inte har något val annat än att bistå för att tillgodose behovet. Det förekommer i dessa sammanhang att personen måste gå ner i tid från sitt

IfA

Stridsvagnsvägen 8 A
291 39 Kristianstad

044 – 12 00 80

www.intressegruppen.info
info@intressegruppen.info

ordinarie arbete för att istället tillgodose sin anhöriges behov. Det kan då finnas behov även för dessa personer att ha möjlighet till flexibla arbetsformer, och det går därför till viss del att jämföra med när en person behöver avstå från sitt arbete för att vårda en anhörig. Det behöver finnas möjlighet för de som har behov av det att under en period vara tjänstlediga från sitt ordinarie arbete för att kunna bistå den anhöriga.

IfA anser att det främst ska vara möjligt för den som har behov av personlig assistans att beviljas personlig assistans i tillräcklig omfattning för att inte vara beroende av att en anhörig ”frivilligt” måste tillgodose assistansbehovet. Med de restriktiva bedömningar som idag görs kan verkligheten vara en annan, såsom vi beskrivit ovan.

Det stora ansvar som ibland läggs på anhöriga att tillgodose assistansbehov kan bidra till en stor obalans i tillvaron för dessa familjekonstellationer, och detta behöver uppmärksamas och åtgärdas.

Sophie Karlsson
Ordförande
Intressegruppen för Assistansberättigade (IfA)